

Konferensrapport: Mega Sports Event Conference

Bosse Carlsson & Gun Normark

Idrottsvetenskap, Malmö högskola

Tjänstgörande redaktör har gång på gång, ömsom med en uppgiven suck, ömsom med förtjusta tillrop, i dessa spalter konstaterat att idrottens framtid tycks handla mer om affärer än om idrottsliga prestationer. Redan idag är de ekonomiska boksluten från större idrottsliga evenemang av väl så stort medialt intresse som de idrottsliga. I takt med att idrottsarrangemangen i ädel tävlan blir större och större är det naturligt att vetenskapen hänger på och utvecklar teoretiska modeller för arrangemangens utformning och analytiska verktyg för utvärdering av dem. I brist på bättre begrepp kallar vi med en övergripande term detta sport management, och mera specifikt talar vi om eventforskning. Det var detta sista som var föremål för en konferens den förste september på Handelshøjskolen i København, numera mera känt som CBS, Copenhagen Business School, under beteckningen Mega Sport Event Conference. Bland talarna märktes sådana centrala figurer på området som Holger Preuss och Hans Westerbeek, och bland åhörarna fanns idrottsforum.orgs utsända, Bosse Carlsson och Gun Normark. Läs deras rapport här.

Vi har under våren arbetat med att utveckla en [konferens om idrott, turism och city-marketing](#); sannolikt är det den första i sitt slag inom idrottsvetenskapen i Sverige, och kanske rent av i Norden – förmodade vi. Med tanke på Malmös tilltagande satsning på event- och upplevelseindustrin, i kölvattnet efter [America Cup](#), Quicksilver Bowlriders framfart i [Stapelbäddsparken](#), samt planerna kring [Hyllie Arena](#) och [Stadionutredningen](#), ansåg vi dessutom att vi hade en rätt bra tajming, och att i var långt framme och entreprenör inom detta kunskapsfält. Därför blev vi något överraskade när vi – i allra sista minuten – fick reda på att Copenhagen Business School (CBS) skulle arrangera en liknande [konferens, med samma tema](#), förvisso väldigt sent planerad, men som en respons på Köpenhamns planer på att söka OS 2020 eller 2024. Vi beslutade att åka över sundet och kolla läget, mingla, knyta kontakter, få inspiration och – förhoppningsvis – få några av konferensdeltagarna intresserade av konferensen i Malmö.

Här kommer ett litet axplock på vad den här konferensdagen vid Copenhagen Business School hade att erbjuda. Dagen börjar med en mycket stor optimism, där bl a Martin Geertsen, borgmästare i Köpenhamn, och Christian Motzfeldt, [Vaekstfonden](#), menar att Köpenhamn har alla förutsättningar vad gäller infrastruktur, med Kastrup som en stor resurs och där revitaliseringen av infrastrukturen med en ny Metro ska stå klart 2017. En konsultfirma, [Rambøll Management](#), har nyligen presenterat en rapport som glädjande nog – för kommunens politiker – visar att man kan få ekonomisk balans i en sådan satsning, men under förutsättning att man bygger på intimitet, och reducerar den tilltagande

gigantismen i de olympiska spelen, där de färskaste spelen i Aten står som ett avskräckande exempel, även innan slutsumman – och dess enorma minus – är officiellt fastställt. Nedtoningen av spelen ses som ett möjligt varumärke och som en möjlig strategi, speciellt efter Atens ekonomiska baksmälla. Köpenhamn behöver dock bygga fler idrottsanläggningar – och friidrott är härvid ett problem. Det blir även en hel del tal om temporära idrottsanläggningar, men även information om hur anläggningar, främst inackordering av idrottsmän, press och funktionärer, kan omvandlas till attraktivt boende för Köpenhamnsbor. Vi bör här betona att inget nämns om Danmarks idrottsliga förutsättningar, där friidrott, till exempel, som är ett viktigt inslag i ett sommar-OS, men där Danmark står sig rätt slätt.

Hans Westerbeek, Mr. Global Sport Economy och professor vid La Trobe University i Melbourne, gör en, i vårt tycke, intressant presentation om idrott i framtiden, och talar om gen-, cyber- och nanoteknologins möjligheter att förändra idrottskonsumtionen. Mycket intressant, och man kan mycket väl tänka sig att denna teknologi skapar nya möjligheter även för den olympiska rörelsen och dess potential; möjligheter som ligger bortom själva mega-eventet. Men man kan faktiskt ställa sig frågan vilken stad som vill vara värd för något som egentligen kan ske i cyberrymden, med genmanipulerade atleter vars känslor konsumenten kan erfara med hjälp av nanoteknologi? Vi är tveksamma till om konferensen var rätt auditorium för Westerbeeks reflektioner, som av nödvändighet blir förhållandevis summariska. Men vi rekommenderar hans, och hans kollega Aaron Smiths, böcker i ämnet (till exempel [den här](#), eller [den här](#)).

Holger Preuss, Junior Professor vid Johannes Gutenberg-Universität och gästprofessor i Beijing, visar sedan med tysk analytisk precision olika sätt att mäta ett mega-events ekonomiska, sociala och kulturella betydelse, dess "legacy", med utgångspunkt i hans [empiriska studier av olika mega-event](#). Det kan här påpekas att Preuss kommer till Malmökonferensen, och de som vill lyssna på en systematisk, initierad och trevlig genomgång av "The Impact of Mega-Event" bör absolut inte missa tillfället.

Därefter var det tid att åter få ta del av Barcelonas framgångsrecept. Detta har vi hört tidigare och vi måste erkänna att detta börjar bli en rätt tröttsam repris. Göran Långsved, ledare för Stockholms OS-kandidatur, talar sedan om att även en misslyckad kandidatur kan leda till "framgångar", då planerade byggnader byggs, och han illustrerar med [Hammarby Sjöstad](#). Det kan dock diskuteras huruvida denna bebyggelse har något att göra med Stockholms kandidatur. Frågan är om den inte ska kopplas till gängse stadsutveckling, varvid man kan jämföra med Malmös utveckling av [Västra hamnen](#) som inte har något att göra med ett tänkt mega-event eller en kandidatur.

På eftermiddagen var det dags för en annan tysk, Markus Kurscheidt, från Ruhr-Universität, Bochum, att berätta, på ett trevligt och informativt sätt, om ett framgångsrikt evenemang, nämligen Fotbolls-VM i Tyskland, som förvånat hela världen, och inte minst Markus själv, genom att förena "brasiliansk karnevalsstämning med tysk organisatorisk precision".

Konferensen avslutas med två föredragshållare från Copenhagen Business School, nämligen Pedro Matos, expert på varumärken, och Lise Lyck, chef för skolans center för Tourism and Culture Management. Efter deras föredrag ställer man sig automatiskt frågan vad Köpenhamn egentligen vinner på ett OS, i varje fall när det gäller image. Kan "Wonderful Copenhagen" bli mer "wonderful", och vad är det egentligen som är "wonderful". Matos menar att "hygge" och intimitet är viktiga komponenter i (själv)bilden av Danmark, och man bör här fråga sig om det är möjligt att göra ett sommar-OS utifrån en Lillehammarmodell. Dessa föredrag är poängfulla i den meningen att diskussionen kommer ner på jorden, och den onyktra hybris som startade konferensen blir genast mer balanserad, vilket kan kännas bra inför fortsatta diskussioner om andra typer av evenemang i regionen.

Summa summarum var det en bra och intressant konferens, och vars tonläge till slut blev förhållandevis nyanserad. Konferensen var bra organiserad och trevligt genomförd, långt ut på kvällen? Vi har dessutom fått en del nyttiga kontakter för vår framtida satsning på vad vi uppfattar som ett kärnämne inom sport management. Nu ska vi göra en lika bra konferens om idrott och city-marketing, ett område som plötsligt har blivit högaktuellt i vår region, både bland politiker och inom akademien.

